

1. Считате ли, че сегашното устройство и структура на ВСС гарантират осъществяването на възложените на този орган от КРБ и ЗСВ функции?

Винаги съм бил привърженик на виждането, че ВСС не следва да бъде постоянно действащ орган, като превръщането му в такъв донесе повече негативи отколкото ползи. Доколкото това е законодателно уредено и не съществува реална възможност за промяна в тази посока, обсъждането на този въпрос е безпредметно.

Считам, че и при сега действащото устройство и структура на съвета е възможно да бъдат осъществени заложените в законодателството ни функции, като до голяма степен постигането на тази цел зависи от състава на членовете му.

Като съществена положителна промяна оценявам структурирането на две колегии (съдийска и прокурорска), като по този начин се гарантира в значително по-голяма степен независимостта на съда, респективно прокуратурата.

Вярвам, че следва да бъде обсъдена и евентуална промяна в броя на членовете на Съвета, които се избират чрез преки магистратски избори и от Народното събрание. Категорично не подкрепям всички членове на Съвета да бъдат избрани чрез избори (това би създавало предпоставки за капсулиране на системата и невъзможност за контрол между властите), но смятам, че съществено намаляване на парламентарната квота и в двете колегии би било стъпка в положителна посока.

2. Какво е становището Ви относно дейността на досегашния състав на ВСС и неговия мандат в следните области:

- **защита независимостта на съдебната власт и на нейния авторитет**

Сигурен съм, че можеше да бъде направено много повече и по отношение на независимостта и най-вече по отношение на авторитета на съдебната власт. Намирам за недопустимо професионалните, институционалните и най-вече личните противоречия между членовете на съвета да бъдат ежедневно публично достояние, не защото смятам, че те трябва да бъдат прикрити, а защото в резултат на случващото се срива не само авторитета на „воюващите“, но и този на всеки един от магистратите в страната. Не може единствената информация, която излъчва Съвета, да е само негативна и винаги свързана със скандал. Това не само срива доверието в цялата система, но и налага извод, че основната част на усилията на членовете на сега действащия Съвет са насочени не към същинската му дейност, а

към това да се води и евентуално спечели нестихващия спор между тях.

- **осигуряване на прозрачно и предвидимо кадрово развитие на съдиите**
- **избор на председатели на съдилища и техните заместници**
- **дисциплинарна отговорност на съдиите**
- **превенция на корупцията в органите на съдебната власт**

Не може (а и не бива) да бъде даден еднозначен и кратък отговор на поставените по- горе въпроси. Не всички решения на Съвета по посочените по- горе дейности бяха погрешни, като бяха взети и много правилни решения във връзка с кадровото развитие на магистратите и избора на административни ръководители.

Не може да бъде оценена еднозначно и дисциплинарната практика. Като съществен недостатък на дейността на Съвета следва да бъде посочена неговата непредвидимост при вземане на част от решенията. Като професионален съдия съм сигурен, че едно от най- важните качества на съдията е предвидимостта- да взема еднакви или сходни решения при идентични факти. Дейността на сега действащия съвет търпи критика в тази насока, като по отношение на дисциплинарите производства, кадровото развитие и най- вече избора на административни ръководители бяха вземани диаметрално противоположни решения при сходни факти. В едни от случаите се образуваха дисциплинарни производства, които завършваха с тежки наказания, а в други- въобще не бяха започвани такива. Бяха избирани административни ръководители, като бе отчитано желанието на магистратите в съответния съд, а в други случаи или не бе отчитана тази воля, или изобщо не бяха избирани ръководители. Тази непоследователност бе причина да остана (и не само аз) с усещането, че взетите решения са повлияни не от известните факти, а от други обстоятелства, които или са неизвестни за обществеността, или не са от кръга на тези, които трябва да бъдат отчитани при вземане на съответните управленски решения. Категоричен съм, че всяко едно решение на съвета следва да може да бъде обяснено с обективни обстоятелства и всякога Съвета дължи подобно обяснение. Това, за съжаление, често бе пренебрегвано в сега действащия орган.

- **обезпечаване на условията на работата на съдиите и на техните осигурителни и трудови права.**

Не би било често сега действащият Съвет да носи единствено упрек по тези въпроси. Напротив, доста бе направено и то е видно не само като съществено подобряване на условията на труд, но и по отношение на кадровата обезпеченост на силно натоварени съдилища. Разбира се, всички решения на Съвета по този въпроси следва да бъдат правени в резултат на обективни, а не субективни фактори и в зависимост от действителната нужда в съответния съд.

- **реформа на съдебната карта**

Това е изключително актуален въпрос, който последно време е силно разискван, не само от магистрати, но и от всички, които имат отношение към съдебната власт. Въпреки това не смятам, че промяната на съдебната карта е приоритетна. Сигурен съм, че закриването на съдилища или прокуратури (за което в действителност иде реч) не би решило проблема с натоварването, нито би довело до съществени икономии. Към момента съществува съмнение за действителната натовареност на отделните съдилища (предвид съществуващите различия в начина на образуване на делата) и липсва система, по силата на която да се отчете тежестта на различните видове дела (наказателни, граждански или административни), което е и основание да не бъде променяна съдебната карта преди да бъдат изчистени тези въпроси. Не на последно място смятам, че закриването на един съд не може да е въпрос, който следва да се решава единствено с правни аргументи. Това без съмнение е и съществен социален въпрос и за разрешаването му трябва да бъде направена без бързана задълбочена оценка и бъдат отчетени становищата и на други органи, различни от ВСС.

3. Каква е оценката Ви за начина на взимане на решения в дейността на сега действащия ВСС, бихте ли променили и какво точно в този процес?

До голяма степен отговора на този въпрос е даден по-горе. Единствено бих допълнил, че гласуването по отделни въпроси въз основа на това кой е предложил съответните решения и към коя от трайно структурираните групи в съвета, е порочно. Това води до невъзможност да бъдат приети разумни решения, само защото са предложени от член на мнозинството или малцинството в съвета. На това трябва да бъде сложен край.

4. Какво е необходимо да се промени и ако бъдете избрани какви действия ще предприемете за това в следните области от дейността на следващия ВСС:

- защита независимостта на съдебната власт и на нейния авторитет
- осигуряване на прозрачно и предвидимо кадрово развитие на съдиите
- избор на председатели на съдилища и техните заместници
- дисциплинарна отговорност на съдиите
- превенция на корупцията в органите на съдебната власт
- обезпечаване на условията на работата на съдиите и на техните осигурителни и трудови права
- реформа на съдебната карта

Отново голяма част от отговора се съдържа по-горе. Не може да бъде даден кратък отговор на поставените въпроси, като единствено бих посочил няколко неща. При взимане на решенията ще се съобразявам единствено с тяхното значение за правилното управление на системата, като ще подкрепя всяко разумно предложение, без значение кой го е направил. Винаги ще мога да обясня вота си, както и сега мога да обясня всеки един от постановените от мен съдебни актове. При вземане на решението ще помня, че съм в съвета не само в лично качество, но и като представител на повече от 2 300 съдии.

5. Какво конкретно качество считате, че следва да притежават бъдещите председател на ВКС, председател на ВАС и главният прокурор, така че профилът им да съответства на изискванията на закона за заемането на съответната длъжност?

Най-важното качество е да бъдат почтени. На следващо място да имат авторитет не само сред съдиите в съответния съд или прокуратура, а сред всички професионалисти, тъй като наред с другото, те ще са лицето на съда или прокуратурата пред обществото. Въпреки, че никога не съм бил административен ръководител (не съм и кандидатствал за такава длъжност) си мисля, че съществено качество на ръководителя е да създава една благоприятна за работа среда, което изключва фаворизирането на един или друг магистрат или структура по какъвто и да е признак.

6. Как бихте постъпили, ако стане невъзможно в следващия ВСС да осъществите концепцията, която сте защитили пред своите колеги-избиратели?

Аз съм работил повече от десет години във въззивен или касационен съдебен състав. Знам, че никой не избира колегите си, като за да се свърши работа не е необходимо нито членовете му да се харесват, нито да са единомишленици. Това би било добре, но не е задължително. Дори и да не е така винаги сме успявали да преодолеем различията и да решим съответното дело. Най-вероятно в Съвета ще бъдат избрани различни хора, с различни идеи и различен поглед и подход към работата. Сигурен съм, че ще мога да защита идеите си- да убедя останалите в правотата им и разбира се да възприема част от техните идеи (ако са разумни). Ето защо не очаквам да се проваля в това начинание. Въпреки това, ако наистина не успея да осъществя каквото и да е от това, за реализирането на което съм се кандидатира и съм бил избран, не виждам причина да продължа да работя в съвета, като ще го напусна и ще се върна точно там откъдето съм тръгнал. Все пак професионалният ми и житейски опит ми дава увереност че ще се справя и заедно с колегите си ще постигнем ако не всички, то поне част от целите, отразени в концепцията ми.